

# Visitaforedrag

Hillevåg menighet, 25. september – 2. oktober 2022

Kirken i Hillevåg ligger midt i hverdagen, i gangavstand fra butikker, skoler og arbeidsplasser, all slags boliger og naturområdet rundt Vannassen. Hillevåg har både byliv, trafikk, tradisjon, sjøutsikt og mange perler.

Siden 1961, i 60 år, har kirken minnet folk som bor her om at de har et hjem til. Et hus som minner dem om at Gud finnes midt i livet og at veien fra de vanlige dagene inn til et større nærvær er kort.

Denne uka har jeg vært gjest i Hillevåg menighet. Hillevåg menighet er den eneste menigheten i bispedømmet jeg har vært barn i, så her bor det minner for meg i veggene. Dette bygget rommet noen av mine første tros- og livserfaringer. Her var det plass for meg.

Slik er det fortsatt. Kirken er både folk som samles og hellig rom. Nå, gjennom hele uka, er det mat på bordet og åpne dører, for både babyer, 5-7-klassinger, unge ledere, voksne i den hektiske delen av livet og de som har fått mye livserfaring. Vi har vært på mange møteplasser denne uka!

Her er det ikke vanskelig å kjenne seg velkommen. I dette foredraget skal vi hva vi har sett sammen med dere, i «Nærkirken» her i Hillevåg.

## Varme fellesskap i 19 grader

Det er mye som er synlig i Hillevåg. Det er synlig at folk bor forskjellig. Det er synlig at vi bor i et samfunn med mye å kjøpe, men forskjellige forutsetninger for å delta. Vi er mange slags folk som deler dette landet, og det er ikke hva vi eier eller hva vi kan som definerer hva vi er verdt.

I hele byen, men ikke minst i Hillevåg, er det også synlig at noen har lang og noen har kort historie i landet vårt. Noen har liv som på utsiden ser enkle ut å leve, noen har liv vi vet ikke gir bare enkle dager.

En gang for lenge siden kom Jesus og tok plass blant alminnelige folk. I kirken fortsetter vi historien om han som viste at Gud bryr seg om livene våre uansett hvordan de er. Dørene inn til hellige rom skal være åpne for alle. Aller mest i kirken er det viktig at vi møter hverandre raust.

Her finnes det gode fellesskap. Vi begynte uka på tirsdagstreff. Der møtte vi trivelige og kloke damer. De møtes hver uke, til lunsj og samtale om søndagens tekster. Alle er velkomne. Det var oppmuntrende for en biskop å høre hvor ærlig, modig og åpen samtalen var. Her gikk det an å stille vanskelige spørsmål, la dem henge i luften – og søke svar i Bibelen og hos hverandre. Det var lett å forstå hvorfor noen kommer hit hver uke, år etter år. Det er plass til flere også.

Ikke lenge etter ble ansikter med mye historie byttet ut med lekende og nysgjerrige barn. På tirsdag var det dobbelt så mange 5.-7. klassinger som sist, fordi de som var der sist spurte andre med. Vi kunne se at barna fort kjente seg hjemme i kirken.

På onsdag var vi med på Hillevågsmiddag. Ikke bare var suppa god nok til å få plass i visitasforedraget, men praten rundt bordet, ungene som løp i gangene og samlingen om giverglede i kirkerommet var fylt av liv og fellesskaps glede. Det er godt å kjenne samhold og være ute av dørene etter to år med pandemi, i en tid med flere kriser på en gang. Det er godt å se at nye som kommer på middag kjenner seg inkludert. Både menighetsråd, stab og frivillige er preget av at de har lyst til å ha åpne dører og se mange komme inn.

## Barn og unge

Hillevåg menighet satser på barn og unge. Menigheten samler inn penger til stillinger som er sentrale i dette arbeidet. Trosopplæringsplanen har en flott visjon, om å la barn og unge få erfare menneskeverdet Gud har gitt dem, føle seg hjemme i kirken, få tro på Jesus og vokse som kristne og mennesker. Det finnes ungdomsklubb og lederkurs for ungdom etter konfirmasjon.

Det er flott å se at ungdom blir prioritert. På lederkurset hørte vi at kirken er et sted det går an å være seg selv og finne venner, selv om hverdagen ellers kan være tøff.

Konfirmantene vi møtte stilte gode spørsmål.

Jeg håper menigheten vil fortsette å satse på barn og unge. Det er verdt å prioritere ikke bare i økonomi og stillinger, men også gjennom at voksne setter av tid til å legge til rette og tør å bli litt kjent med noen av ungdommene. Si gjerne ja hvis du blir invitert inn!

## Kirkens SOS

På tirsdag besøkte vi også Kirkens SOS, som har kontorer ikke langt fra kirken. Vi begynte dagen med å høre at stadig flere barn og unge tar kontakt på chat, rett og slett fordi flere synes livet er vanskelig å leve.

Kirkens SOS er den største døgnåpne krisetelefonen i landet, med godt opptrente frivillige med et fokus: Å lytte til de som ringer. Vi møtte to frivillige med god erfaring fra helsevesenet, som var forundret over hvordan bare det å bli lyttet til satte folk i stand til å leve bedre med seg selv og omgivelsene.

Kirkens SOS driver et imponerende og viktig arbeid. De ønsker seg aller mest flere som kan sette av 5 timer, to ganger i måneden, for å lytte. Organisasjonen tar imot over 300 samtaler i døgnet, men nesten halvparten av de som ringer kommer ikke fram med en gang, fordi alle tilgjengelige frivillige er opptatt. Her er det plass til flere som vil bidra!

## Kirke-skole.

På onsdag møtte vi 3. klassinger, 6. klassinger, rektor og avdelingsledere på Kvalaberg skole.

Barna stiller flere spørsmål om hvem biskopen er og hvordan det er å være biskop enn om de store trosspørsmålene. Kanskje det er typisk for en tid der erfaring og opplevelser er viktig?

På skolen legger de vekt på læringsmiljø. De prioriterer det de kan gjøre for at elevene har det bra. Vi hørte at barna finner veldig godt ut av at de har forskjellig bakgrunn. Selv om det er rundt 40 nasjonaliteter og mange språk i klasserommene, er barna først og fremst barn og noen å leke med for hverandre, ikke representanter for folkegrupper eller religioner. Det kan vi voksne lære av.

Skolen legger et viktig grunnlag for at vi skal høre sammen i dette samfunnet. En del av dette er også å gjøre elevene kompetente på livssyn, både eget livssyn og andres. Da er samarbeid med kirken viktig. Kirken er et godt sted å komme på besøk i undervisningen, for eksempel gjennom å påskevandringene. Samarbeidet om julegudstjenesten fungerer godt.

## Kultur

Tirsdag var det både menighetskor og konsert. Det var fin samklang i koret, i både sangen og praten rundt øvingen.

Tirsdag kveld var det mange som ville høre på Geir Ullenes, Tore Bols og Kjell Inge Torgersen. Det var både Sting og salmer, orgel, flygel, saksofon og sang.

Det er toner i tro. Musikk fanger stemninger i livet vi ikke klarer fange med ord. Kirken er både trosrom og kulturhus. Menighetsrådet vil gjerne åpne kirken oftere for kulturopplevelser. Det kan også åpne kirken for flere.

## Kirkebygget

Menigheten er heldig som har et hus med mange rom. Ulike aktiviteter kan foregå parallelt, kjøkkenet er praktisk og kirkerommet har god akustikk. De siste årene har det flate taket på kirken blitt pusset opp og skiferen reparert og lagt om. Fasader og murvegger har også blitt vedlikeholdt og malt opp. Menighetssalen har fått lyddemping.

Behovet for en gradvis eller generell fornyelse inne vil nok også komme i løpet av noen år, for å oppdatere farger, digitale løsninger og holde bygget i langsiktig, god stand.

## Diakoni

Omsorg, lav terskel og inkludering er nøkkelord for alt det som skjer her i menigheten. Diakonien lever både blant unge og eldre, og med Hillevågsmiddagen har flere fått et sted å møtes.

De møteplassene menigheten satser på virker det som folk ønsker å bruke. Etter pandemien er det flott å se at folk søker sammen. Mye av det som skjer her har mulighet for å spire og vokse.

## Menighetsråd og stab

Menighetsrådet har ansvar for både store linjer og mange detaljer i menigheten. I møte med rådet opplevde vi en god tone, takknemlighet og engasjement hos de som har tatt på seg viktige verv. Det er godt samarbeid mellom menighetsråd og stab. Vi har tydelig hørt at råd, stab og frivillige setter pris på hverandre.

Neste år er det kirkevalg. Hillevåg menighet skal jobbe videre med å være en god kirke for lokalmiljøet. Den perioden som kommer blir spennende og viktig. Vi håper mange har lyst til å være med på å åpne kirken for enda flere.

## Gudstjeneste

Nesten hver søndag er det gudstjeneste i kirken.

I gudstjenesten blir det synlig at kirken er mer enn bare et sosialt fellesskap. Her møter vi Guds kjærlighet og Guds velsignelse. Alle skal være inkludert i kirken, fordi vi alle er skapt i Guds bilde og sett av Gud. Fellesskapet er et symbol på at vi hører sammen som mennesker og Guds barn, til tross for at vi er ulike i alder, bakgrunn og interesser. Alle har en plass i kirken som er sin.

Noen kommer ofte. De er heldige og får mye kirke og mange tros- og fellesskapsopplevelser. Noen kommer sjeldnere. De hører like mye til, men kommer når noe i livet trenger den rammen kirken gir.

Innsikten i hvilke skatter som finnes i liturgi, bibeltekster og salmer er ikke lenger allmennkunnskap. Derfor er det ekstra viktig med trosopplæring, konfirmasjonsundervisning og møteplasser der nye kan bli kjent med hva det er å be, lytte til Guds ord, synge kyrie og gloria, motta nattverd, feire dåp og synge i takk og tro. Alt dette gjør at den usynlige Gud kommer nær våre liv. Det unner vi flere å oppleve.

## Inkarnasjon.

Det mest spesielle med vår tro er Jesus. Gud blir selv menneske og blir synlig gjennom Jesus. I Jesus kommer Gud til oss. Jesus bodde i et lokalsamfunn som ikke var så stort, men med det romerske verdensriket ikke langt fra dørene. Han var på torgene, hjemme hos folk, der de jobbet, der de satt og diskuterte livets små og store spørsmål og der de kom når de var i nød.

En av konfirmantene spurte om hva vi i kirken tenker om alle de ulike religionene. Det virker i hvert fall som at mange gode verdier og mye menneskelig lengsel kommer til uttrykk i mange former. Gud har skapt oss religiøse. Det finnes mye ulike religioner har felles og kan kjenne igjen hos hverandre. Kanskje blir det bruke for en språkkafe i disse lokalene?

Dette passer i tilfelle godt med ønsket om å være Nærkirke. Det er å følge Jesus å legge til rette for gode møteplasser, der vi tar imot hverandre og bruke oss selv for å skape mer himmel i Hillevåg.

Både himmel og jordnærhet har preget denne uka. Det er i det som skjer her hver uke at Gud kan nå oss. Tusen takk for at dere er her, gir liv til kirken og gjør det mulig for alle i Hillevåg å kjenne at de har to hjem: Ett der de bor og ett i kirken.

Guds velsignelse over Nærkirken i Hillevåg og alle som går ut og inn av dørene her!